Den sváteční

Den sváteční

Pokud se řadíme mezi křesťany, tak jako křesťané považujeme zajisté Bibli za BOŽÍ SLOVO. I v kostele na mši, když pan farář dočte z Bible, tak prohlásí: „Slyšeli jste slovo Boží.“ Přítomný lid, který se mše účastní, pak dodá: „Bohu díky.“

My jako křesťané tak máme jasno i v tom, že člověk nestvořil Boha, ale Bůh stvořil člověka. Z toho důvodu musí být Bůh vždy větší autorita, než kterýkoli člověk. V takovém případě nelze nikdy slovo člověka vyvýšit nad **SLOVO** Boha.

Potom jako křesťané, uznávající, že text Bible je vždy vyšší autoritou, než text, či slova člověka, také dáme přednost tomu, co říká Boží **SLOVO** zapsané v Bibli před tím, co říká slovo lidské. K tomu nás totiž i sama Bible vede a učí nás tak:

> **Je třeba více poslouchat Boha než lidi.**
>
> [Skutky apoštolů 5:29b]

Od tohoto verše se tedy odvíjí celý směr naší poslušnosti, tedy to, koho upřednostníme a poslechneme v případě, kdy tvrzení a slovo člověka je v rozporu s tvrzením a **SLOVEM** Boha (zapsaným v Bibli).

Jestliže nám Bible vysvětluje, že Bůh kdysi něco ustanovil, tak tato událost, jelikož je už minulostí,

nelze vrátit zpět. Není možné se již vrátit do určitého bodu, ze kterého by se děj vydal jiným směrem, aby mohlo následně platit, že to dotyčné Boží ustanovení nikdy neproběhlo a tak ani neplatí. A pokud navíc Bůh k ustanovení ještě dodal, že platí na věky (ve smyslu napořád), že je to věčná smlouva, potom není možné lidskými výmysly, ani tradicemi obhájit, že toto Boží ustanovení už najednou neplatí. Dále pak, když si Bůh vyvolil nějaký národ, učinil tak i proto, že skrze tento národ má být šířena Jeho **PRAVDA** a **SLOVO** mezi národy ostatní. Vyvolený národ je tak pověřen tím, aby předával Boží ustanovení dál a učil tak okolní jiné národy. Z toho důvodu nelze tvrdit, že Bůh něco ustanovil výhradně pro nějaký určitý národ. Bůh nedělá rozdíly, nikoho neupřednostňuje, všem je tzv. měřeno stejným metrem, a proto Jeho ustanovení platí pro všechny stejně.

Když tedy Bůh svá ustanovení neurčuje pouze pro některý národ, ale platí to pro všechny a když mezi ustanovení, která dal pro všechny generace a jako věčnou smlouvu, patří i jím posvěcený sedmý sobotní den odpočinku, co se to stalo ve světě, že křesťané neposlouchají Boha a nekonají bohoslužby v **SOBOTU**, která je pravým původním sedmým dnem, ale místo toho poslechnou ustanovení lidská a bohoslužby konají v neděli?

Podívejme se na celou věc z pohledu několika otázek, zamyšlení a snad nám bude vše jasné. Pojďme odhalit

a poznat pravdu o „dni svátečním," který je určen pro odpočinek a konání bohoslužeb. Vždyť o pravdu tady přece jde. Kdo by se chtěl spokojit se lží?

Proč si památku J. Krista připomíná většina křesťanů v neděli?

Zdůvodnění snad většiny těch, kteří tak činí, je jednoduché: „V tento den byl (jak se věří) Pán J. Kristus vzkříšen."

To, že J. Kristus vstal z mrtvých je bezpochyby největší a nejdůležitější událost v dějinách křesťanského lidu. A proto takovou událost si zaslouží připomínat i denně, ne pouze jednou týdně. Ale pokud se ji rozhodneme připomínat jen jednou týdně, kde je v Bibli psáno, že tímto dnem má být neděle? Je to pouze lidské zdůvodnění, že neděli jako den, kdy si tuto událost připomínají a tím i v tento den konají své bohoslužby, si zvolili proto, že J. Kristus, jak oni věří, vstal z mrtvých v neděli. Podstatné je přece to, že J. Kristus vstal, a ne kdy. Důležitá je událost a ne den, kdy se stala. Proto si tuto událost můžeme připomínat stejně tak v sobotu, jako například i v úterý. Neděle je pouze lidským výmyslem a tradicí, nikoli slovem z Bible. Není jediné místo v Bibli, kde by bylo psáno, že jelikož byl J. Kristus vzkříšen v nějaký konkrétní den, tak tento den má být určen na pravidelné připomínání si jeho památky

a současně být náhradou za **SOBOTU** a tedy určený ke konání bohoslužeb.

Když se podíváme ještě z jiné stránky a hlouběji na zdůvodnění, že v neděli oslavujeme vzkříšení Pána J. Krista, nebo si Jeho vzkříšení v tento den připomínáme proto, že v tento den byl vzkříšen, můžeme přijít na zajímavé objasnění celé věci. Je třeba vycházet z Božího záměru a nastavení týdenního cyklu, který se ke svátečnímu dni vztahuje. Sváteční **SOBOTNÍ** den odpočinku byl na počátku navázán na týdenní cyklus z důvodu Stvořitelského díla, tak proč by do něj mělo zasahovat něco, co se k tomuto týdennímu cyklu nevztahuje? Přijít na tento svět, ať už se vrátit ze smrti do života, být vzkříšen, narodit se, to vše se váže ke konkrétnímu datu. Ti lidé, kteří mají ve zvyku slavit svoje narozeniny, tak je slaví až nastane ono příslušné datum v každém roce. Pokud se někdo narodil například ve čtvrtek 10. ledna 1980, tak neslaví svoje narozeniny každý čtvrtek, nepřipomíná si své narození každý čtvrtek, týden co týden, ale připomene si je 10. ledna každého roku a to může vycházet na kterýkoli den týdne. Podle tohoto principu, chceme-li si poctivě připomínat den vzkříšení našeho Mesiáše, Pána J. Krista, potom se musíme řídit Božím kalendářem a tento předaný lidem tedy dnes známe jako hebrejský kalendář, a tady je potom třeba se zabývat zjištěním, kdy je třetí den po datu „14. Nisan.“ Potom ti, kteří věří, že Pán byl v hrobě necelé tři dny, tak si Jeho vzkříšení budou připomínat v den „16. Nisan“ a ti, kteří věří, že tam byl tři dny

a tři noci (podle "*Matouš 12:40*"), si to připomenou v den „17. Nisan". Jedině tento způsob je smysluplný a umožňuje správně si připomenout den vzkříšení Spasitele, našeho Pána a především je třeba si uvědomit, že tento den může vycházet každý rok na jiný den týdne. Vzkříšení tak nemá návaznost na sváteční **SOBOTNÍ** den ustanovený týdenním cyklem při stvoření a Bible žádné změny v souvislosti s tímto neuvádí.

Je třeba také mít na paměti, že posvátnost **SOBOTY**, přenesl na neděli ten, kdo je Biblí identifikován jako Bohu se rouhající instituce (antikrist).

Boží **SLOVO** předpovědělo, že se jednou objeví mocnost, která bude pomýšlet na to, že změní časy a zákon. (*Daniel 7:25*)
Charakteristika této mocnosti je totožná podle „Daniele 7:25" s kapitolou v knize „Zjevení Janovo 13" a každý sám může snadno zjistit, kdo že je tou mocností, nebo institucí, která uvedené změny provedla. Toto neříká pisatel těchto řádků, ale odhaluje to podle poznávacích znaků sama Bible.

Když ale pro tuto změnu ze **SOBOTY** na neděli není žádný důvod podle Bible, proč se tedy mnohé církve scházejí v neděli a současně tvrdí, že své učení a systém zakládají na Bibli?
Pán J. Kristus už za svého života tady na zemi upozorňoval na to, že lidé nahradili Boží **ZÁKON** svými vlastními výmysly, ze kterých pak vzešly tradice.

On jim však řekl:
Dobře prorokoval Izaiáš o vás pokrytcích, jak je napsáno: Tento lid mne ctí rty, ale jejich srdce je ode mne velmi daleko. Marně mne však uctívají, vyučujíce nauky, jež jsou jen lidskými příkazy. Opustili jste přikázání Boží a držíte tradici lidí.“
A říkal jim: „Krásně odmítáte přikázání Boží, abyste zachovali svou tradici.

[Marek 7:6-9]

Také bylo předpovězeno, že se budou objevovat falešní učitelé - proroci, kteří budou, mimo jiné, tyto tradice podporovat (*Matouš 7:15; Marek 13:22; 1 Janův 4:1-3*).

Falešný učitel, nebo prorok je ten, kdo tvrdí, že své učení zakládá na Bibli, ale pouze si z ní vybírá, co se mu hodí a doplňuje to vlastním výkladem na podporu svého systému, zvyku, nebo tradice. Rozhodl se jít a vést svěřený lid určitým směrem a teď hledá cestičky ve formě vytrhnutých částí Bible, aby si to obhájil. Pokud Boží **SLOVO** neurčuje tak jasně, jako byl dán zákon ve formě Desatera, že se přenáší posvátnost ze **SOBOTY** na neděli, potom ten, kdo obhajuje neděli a tvrdí, že **SOBOTA** už neplatí, je falešný učitel (prorok).

Existují i další části v Písmu svatém (Bibli), které podporují fakt, že **SOBOTA** stále platí? Samozřejmě že ano. Když víme, že jako křesťané chceme patřit

k Božímu lidu, tak jsou pro nás podstatná sdělení, určená pro Boží lid.

V *„Židům 4:9“* je připomenuta platnost **SOBOTY** pro veškerý Boží lid:

A tak zůstává sobotní odpočinutí Božímu lidu.

Dále je také třeba se zamyslet ještě nad jednou věcí. Pán J. Kristus se po svém vzkříšení ještě nějakou dobu setkával se svými učedníky. Kdyby tedy chtěl, aby byla provedena nějaká změna v záležitosti **SOBOTY** a její posvátnost byla přenesena na jiný den, tak by to Pán J. Kristus svým učedníkům sdělil a oni by to zapsali a učinili. Řekl by jim, který den to nyní nově má být a také důvod proč. Nic takového však v Božím **SLOVĚ** nenacházíme a ani nemůžeme.

Nebylo totiž Boží vůlí, aby byla přenesena posvátnost ze dne sobotního na neděli. To byla výhradně vůle lidská. Kdyby to tak Bůh chtěl, Pán J. Kristus by sdělil, jak již bylo uvedeno, že se tak má stát a stalo by se tak ihned na základě činu apoštolů. Nejen, že Bible se o tomto nikde nezmiňuje, a to je důkaz, že to Boží vůle není, ale kdyby se tak stát na základě vůle Boží a Pána J. Krista mělo, stalo by se tak ihned po Jeho vzkříšení a nikoli až o nějakých 300 let později rozhodnutím člověka. To podstatné a hlavní je, a znovu si to zopakujme, že by se Pán J. Kristus o tom zmínil a bylo by to v Bibli zapsáno.

Když totiž mohl hovořit o událostech, které nastanou až v daleké budoucnosti, těsně před Jeho příchodem, tím spíše by mluvil i o události, která má nastat ihned po Jeho odchodu po vzkříšení, a také, že má nastat z důvodu samotného vzkříšení.

Slyšet je možné i taková tvrzení, že dnes je už úplně jedno, který den se zvolí pro konání bohoslužeb a pro odpočinek, a že **SOBOTA** už neplatí proto, že **ZÁKON** byl přibit na kříž. Je však toto tvrzení pravdivé a v souladu s Boží vůlí?

Zákon přibitý na kříž

V křesťanském světě je velmi rozšířeno učení, že Kristova smrt ukončila platnost **ZÁKONA** a **ZÁKON** byl spolu s Kristem přibit na kříž. K tomuto se dochází podle veršů v "*Koloským 2: 13 a 14*", souběžně také s "*Efezským 2: 13-16*".

Zde se však nachází velmi dobrý příklad toho, jak zásadní může být volba překladu Bible. Moderní překlady totiž uvádí, že zákon, který Kristus přibil na kříž, vzal z našeho středu. Když se však podíváme do "Bible Kralické 1613," tak zjistíme, že ten zápis (zákon) nevzal Kristus z prostředku našeho, ale ze středu, to znamená z prostředku pěti knih Mojžíšových. Středem v čísle 5 je číslo 3, kdy jak směrem dolů, tak i nahoru nám zbývají

dvě knihy a tak je to právě třetí kniha Mojžíšova, ze které byl vzat zápis (zákon) a pouze tento byl ukončen. **Kristova smrt tak zastavila potřebnost a pravidla pouze ceremoniálního zákona, nikoli však ZÁKONA celého a stejně tak ani Desatera Božích přikázání.**

Obětní systém ve starém **ZÁKONĚ** měl za úkol poukazovat na příchod Mesiáše a jeho smrt za naše hříchy. Před mnoha staletími předpověděl prorok Daniel, že smrt Mesiáše „zastaví obětní hod i oběť přídavnou."

> **A prosadí smlouvu mnohým jednoho sedmiletí, leč uprostřed onoho sedmiletí ukončí obětní hod i přídavnou oběť.**
>
> [Daniel 9:27]

Ceremoniální zákon měl pouze dočasný význam a byl Božímu lidu dán jen do té doby, než nastane náprava, do doby než Kristus zemřel jako pravý Beránek Boží. Kristus zaplatil náš dluh a ukončil tak předobrazný systém, který poukazoval na to, že jednou Pán J. Kristus zaplatí. Tento Mojžíšův zákon (ceremoniální), byl uložen vedle truhly smlouvy a právě tento pozbyl své platnosti. Oběť tak byla učiněna jednou a napořád, a následně pak lidé mají jako oběť přinášet své vlastní "já" (Mt 10: 32-40)

Jednoduchý a stručný závěr nad touto otázkou je ten, že Pán J. Kristus svou smrtí ukončil, tedy jak se říká - na kříž přibil, pouze ten oddíl **ZÁKONA**, který se týká obětí. Jelikož vše jednou provždy vyřešil obětí vlastní, už

nebylo třeba přinášet oběti zvířat a proto právě tento příslušný zákon (ta část zákona, neboli konkrétní ustanovení) už pozbyl platnosti. V Bibli se o tom píše zejména v 7. a 9. kapitole Hebrejům (Židům).

Když jsou tedy tyto věci takto připraveny, do prvního stánku vždy vcházejí kněží a konají bohoslužebné úkony; avšak do druhého jen jednou za rok vchází sám velekněz, a to ne bez krve, kterou obětuje za sebe i za nevědomosti lidu. Tím Duch Svatý ukazuje, že ještě není zjevná cesta ke svatyni, dokud trvá první stánek, který je obrazem přítomného času. Podle něho se přinášejí dary a oběti, které nemohou v jeho svědomí přivést k dokonalosti toho, kdo obětuje; týkají se pouze pokrmů, nápojů a různých omývání, a tělesných očišťování, uložená do času nápravy. Ale když přišel Kristus, nejvyšší kněz budoucího dobra skrze větší a dokonalejší stánek, ne rukama udělaný, to jest ne z tohoto stvoření, vešel ne skrze krev kozlů a telat, ale skrze svou vlastní krev jednou provždy do svatyně, když získal věčné vykoupení. Jestliže totiž krev kozlů a býků a popel z jalovice kropením posvěcuje znečištěné k čistotě těla, čím více krev Krista, který skrze věčného Ducha sebe samého obětoval neposkvrněného Bohu, očistí vaše svědomí od mrtvých skutků ke službě živému Bohu?

[Hebrejům 9: 6-14]

Protože však on sám zůstává na věčnost, má věčné kněžství. Proto také může dokonale zachránit všechny, kteří skrze něho přistupují k Bohu, neboť je stále živ, aby se za ně přimlouval. Takový velekněz byl pro nás vhodný: svatý, nevinný, neposkvrněný, oddělený od hříšníků, a učiněný vyšším nad nebesa a který nemusí jako tamti kněží denně přinášet oběti napřed za vlastní hříchy a potom za hříchy lidu, neboť to učinil jednou provždy, když obětoval sebe samého. Zákon totiž ustanovuje za velekněze lidi mající slabosti, ale slovo přísežné, které bylo dáno po Zákonu, ustanovuje Syna Božího, dokonalého na věčnost.

[Hebrejům 7: 24-28]

Co je znamení Boha?

Vztahuje se na Boží věrný lid, který dodržuje všechna Boží přikázání, také nějaké znamení, patřící Bohu? Jestliže ano, tak jaké to znamení je a čeho se týká, musíme nalézt v samotném Božím **SLOVĚ**.

Nadto jsem jim dal také své soboty, aby byly znamením mezi mnou a mezi nimi, aby věděli, že já Pán Bůh je posvěcuji.

[Ezechiel 20:12]

Promluv k synům Izraelským a řekni: Jistě budete dodržovat mé soboty. Neboť to je znamení mezi mnou a vámi po všechny vaše generace, aby bylo známo, že já jsem Pán Bůh, který vás posvěcuje. Proto budete dodržovat sobotu, neboť je pro vás svatá… Šest dní se bude konat práce, ale k odpočinku bude sedmý den sobota, svatá Pánu Bohu… Proto budou synové Izraelští dodržovat soboty, tak aby světili sobotu po všechny své generace jako věčnou smlouvu. Mezi mnou a syny Izraelskými je věčným znamením, neboť šest dní tvořil Pán Bůh nebe i zemi, pak v sedmý den přestal a odpočinul.

[Exodus 31:13-17]

Znamením Boha je SOBOTA !

Dále Bible ukazuje také dobu platnosti tohoto znamení. Je věčným znamením. Ne pouze dočasným, ale věčným. A není to znamení jen doslova s Izraelským národem (syny), jak někteří nesprávně vykládají. Izraelité byli Bohem vyvolený národ, a cokoli jim Bůh sdělil a určil, to mělo být předáno a rozšířeno dál, mezi okolní národy. Platnost se tak vztahovala vždy na všechny, nikoli jen na národ, kterému Bůh svěřil, aby to předával dále. **SOBOTA** je tak pochopitelně obsažena i v pravém **DESATERU BOŽÍCH PŘIKÁZÁNÍ**. Jedná se o přikázání čtvrté.

Pravý Boží věrný lid tedy dodržuje odpočinek v sedmý den - **SOBOTU** a v tento den se také schází na bohoslužebná shromáždění.

Jestliže má Bůh své znamení, které dal mezi sebe a svůj lid, má také své znamení Jeho odpůrce satan? Samozřejmě ano.

Značná část boje satana proti Božímu lidu probíhá prostřednictvím pozemských institucí, a proto „ono" znamení bude vydáno, nebo vytvořeno právě tou institucí, která bude v tomto světě největší a nejvlivnější.

Druhá část verše 2., kapitoly 13., knihy „Zjevení Janovo", nám dokazuje, že satan předává svoji pravomoc, sílu i trůn této instituci.

> **A drak jí dal svou sílu, svůj trůn**
> **i velikou moc.**

Že je drak symbolem satana, nám vysvětluje „*Zjevení Janovo 12:9*" :

> **A byl svržen veliký drak, dávný had, nazývaný ďábel a satan, který svádí celý obydlený svět. Byl svržen na zem a jeho andělé jsou svrženi s ním.**

Kdo je tedy ta instituce, které satan předal svůj trůn, sílu a pravomoc? A jaké je její znamení?

Podle Bible nám kniha *„Daniel 7“* společně s knihou *„Zjevení Janovo 13“* odhalují mocnost, u které se shodovali při výkladu reformátoři všech dob, že podle všech jejích poznávacích znaků se nemůže jednat o nikoho jiného, než o římskokatolický papežský systém. Ne však obyčejný lid, který se účastní bohoslužeb, ale jde tady o systém.

Nechme tak tuto instituci, ať nám sama odhalí své znamení prohlášeními, která v minulosti učinila.

Catholic Record of London, Ontario, září 1923:

„Neděle je znamením naší autority… ...církev je nad Biblí a tento přesun zachovávání soboty (na neděli) je důkazem tohoto faktu.“

Odpověď kancléře C.F. Thomase na dopis z 28. října 1894, adresovaná kardinálu Gibbonsovi:

“Samozřejmě že katolická církev prohlašuje, že tato změna ze soboty na neděli byl její akt. A tento akt je znamením její církevní moci a autority v náboženských záležitostech.”

Měla římskokatolická církev právo provést tuto změnu přenesení posvátnosti ze **SOBOTY** na neděli? Aby toto právo měla, musela by trůn, sílu a pravomoc dostat od

Boha Stvořitele, a ne od draka = satana. Bible však jasně ukazuje, že pravomoc dostala od satana.

Druhá skutečnost je pak ta, že kdyby Bůh s touto změnou ze **SOBOTY** na neděli počítal a souhlasil, ve svém **SLOVĚ** (Bibli) by sdělil:

1. ŽE TATO UDÁLOST NASTANE

Na místo toho však Boží **SLOVO**, jak jsme si zde uvedli, hovoří o tom, že **SOBOTA** je věčným znamením pro všechny generace. Tímto výrokem Bible se tedy nikdy žádná změna na jiný den nepřipouští.

2. ŽE TUTO ZMĚNU SCHVALUJE

Namísto toho však Boží **SLOVO** odhaluje a varuje, že se jednou v dějinách země objeví mocnost, která bude pomýšlet na to, že změní časy a **ZÁKON**.

> **A bude mluvit slova proti Nejvyššímu, a svaté Nejvyššího pronásledovat. Bude také pomýšlet, že změní časy i zákony.**
>
> [Daniel 7:25]

Uvedenou předpověď tato mocnost (církev) naplnila právě tím, když provedla přenesení posvátnosti ze **SOBOTY** na neděli. Tímto došlo k obojímu, na co Boží **SLOVO** upozorňuje.

Souběžně tím došlo jak ke změně **ZÁKONA**, protože **SOBOTA** je součást Božích přikázání a tedy **ZÁKONA**, tak i ke změně času, protože posvátnost byla přenesena z jednoho dne na jiný a následně pak v jiných dobách provedla i změny v kalendářích tak, že **SOBOTA** už nebyla den sedmý, ale nahradila ji v tomto pořadí dnů neděle, která byla původně prvním dnem týdne.

Může tak uspět tvrzení římskokatolické církve, jak je uvedeno v „*Catholic Record of London, Ontario, září 1923*," že církev je nad Biblí? A také, že Bůh dal papeži právo měnit **ZÁKON** a že samotný papež je zástupcem Boha na zemi? Potvrzuje Boží **SLOVO** tyto výroky?

Opět žádné z těchto tvrzení nejen že Bible nepodporuje, ale naopak vyvrací a varuje před nimi:

> **Nenechte se od nikoho žádným způsobem oklamat. Neboť nenastane den Páně, než nejprve přijde odpadnutí, a bude zjeven ten člověk hříchu, syn zatracení, stavící se na odpor a povyšující se nade všechno, čemu se říká Bůh, anebo čemu se dává Božská úcta, takže se posadí v Božím chrámu a bude se vydávat za Boha.**
>
> [2. Tesalonickým 2:3,4]

Bible označuje také představitele této mocnosti (instituce) jako takzvaného člověka hříchu, nebo člověka nepravosti.

Ještě se můžeme zaměřit na jednu zvláštnost. Bible hovoří o **SOBOTĚ** jako o sedmém dni. Sedmý den týdne je tak posledním dnem týdne. Pokud má Bůh své znamení a také má znamení i ten, kdo se staví na odpor Bohu, bude zřejmě i toto znamení v protikladu. Protikladem slova „poslední" je slovo „první." I toto může být jedním z důvodů, proč byla posvátnost přenesena z posledního dne právě na den první, a ne na den jiný, který je někde jinde, třeba uprostřed týdne. Další důvod je také uctívání dne slunce (Babylonský kult).

A to ještě není zcela vše. Po určité době došlo v našich dějinách k opakovanému naplnění předpovědi:

„*...Bude také pomýšlet, že změní časy…*," jak je psáno v „*Danieli 7:25*". Podruhé se to naplnilo, když došlo ke změnám v kalendáři a původní sedmý den **SOBOTA** se přesunul na den šestý, a tím se z neděle udělal den sedmý. **SOBOTA** však ve skutečnosti podle původního Božího kalendáře nadále zůstává a vždy zůstane dnem sedmým.

SOBOTA je znamením Boha a také součástí Božích přikázání. Protože je **SOBOTA** přikázáním i znamením současně, bude závěrečnou zkouškou oddanosti Bohu.

> **Zde je vytrvalost svatých, zde jsou ti, kteří dodržují Boží přikázání a mají víru Spasitele Krista.**
>
> [Zjevení Janovo 14:12]

Jelikož satan útočí na Boží lid, Boží **ZÁKON** a Boží znamení, kterým je **SOBOTA**, můžeme se podívat kolem sebe, jak se mu toto ničitelské dílo daří. Kolik lidí se drží Bohem určené **SOBOTY** a kolik lidí neděle? Který den má kdo určený pro odpočinek? Stačí se vydat v **SOBOTU** a v neděli třeba na venkov. V **SOBOTU** vidíme lidi zapřažené do práce. Kolem se ozývá hluk motorových sekaček na trávu, pil na dřevo, lidé na polích a záhonech, nebo provádějící různé opravy a práce na domech či strojích. V neděli je pak převážně klid a odpočinek. Toto bylo také umocněno tím, že původně první den, následně změněný na sedmý, dostal u mnoha slovanských jazyků chytře název „neděle," podle slova „nedělat." Satan je vskutku úspěšný jakožto ničitel Božího znamení.

Útok na SOBOTU !

Protože je **SOBOTA** svatým dnem a současně Božím znamením, jeden z největších útoků satana je směřován právě na tento den. Pod neviditelným vedením satana se lidským zásahem do Božího **ZÁKONA** podařilo většinu věřících lidí oklamat a přesvědčit je, že **SOBOTA** byla nahrazena nedělí. Avšak zůstává malá skupina věřících, kteří si nevybírají z Bible jen to, co se jim hodí; zahrnují celý její obsah, všechna příslušná místa, a tak poznali, že Bohem daný den, **SOBOTA**, stále platí.

Je to **ZÁKON**, který dal Bůh a jedině On má pravomoc v něm dělat změny. Pravé učení vycházející z Božího **SLOVA** tak ukazuje na stálou platnost **SOBOTY**. A tak se satan potřeboval zaměřit i na tu malou skupinu věřících, kteří se pevně drží pravého sedmého dne – **SOBOTY**. Bylo třeba přinést nové učení, které má za cíl přesvědčit zastánce **SOBOTY**, že **SOBOTA**, kterou máme dnes, vlastně ve skutečnosti vůbec není pravou **SOBOTOU**. Mělo údajně v historii dějin, někdy v minulosti, dojít k přesunům dnů v důsledku změn kalendářů. V návaznosti na to pak toto učení říká, že je třeba se řídit tak zvaným lunisolárním kalendářem. Posloupnost dnů a týdnů se na tomto základě obnovuje vždy s přicházejícím novým měsícem. **SOBOTA** podle lunisolárního kalendáře tak může vyjít na kterýkoli den týdne podle našeho současného kalendáře. Je to vše tak šikovně vysvětleno, že mnohé zachovavatele (světitele) **SOBOTY** to přimělo k tomu, že se tímto režimem sobot, závislých na měsíci, řídí. My se zde tímto nebudeme zabývat blíže, ale přejdeme rovnou k vyhodnocení tohoto tvrzení, nebo řekněme nauky. Hlavní potíž je v tom, že někdy v tom měsíci poslední sobota, to je čtvrtá sobota, musí trvat více jak jeden den, než se obnoví posloupnost a začne nový měsíc. Toto je však v rozporu s Božím ustanovením o dnech.

Jednak Bůh světlo nazval dnem a tmu nocí, kdy den se skládá z noci + dne a další následná noc už není počtem jeden den, ale dva dny. Také pak určil, že sedmý den je **SOBOTA**, a **SOBOTA** je tak posledním dnem týdne. Nikde

se nehovoří i o osmém dni, který by byl také **SOBOTA**. Po **SOBOTĚ**, jakožto sedmém dni týdne, vždy následuje první den týdne, nikoli někdy i osmý den týdne.

Bůh tedy ustanovil při stvoření sedmidenní posloupnost. Pojmenování měsíců a jejich návaznost na počet týdnů si následně ustanovili až lidé sami. Týdny se tedy neváží k měsíci na základě Božího zřízení.

Zastánci takto určované (falešné) soboty se obhajují nejčastěji tímto biblickým veršem:

> **A bude tak, že od novměsíce do novměsíce, od soboty do soboty bude přicházet veškeré tělo, aby se klanělo přede mnou, praví Pán Bůh.**
>
> [Izaiáš 66:23]

Na základě tohoto říkají, že **SOBOTA** musí mít spojitost s měsícem, protože je psáno „od novměsíce do novměsíce“ současně s „od soboty do soboty.“ Avšak novměsíc, známější pod označením novoluní, nezačíná podle stejného pohledu sedmým dnem týdne – **SOBOTOU**, ale prvním dnem týdne. Aby měl novměsíc (novoluní) něco společného se **SOBOTOU**, musela by **SOBOTA** být první den týdne a ne sedmý. Tuto jednoduchou pravdu však nikdo ze zastánců této jiné soboty zřejmě dosud neodhalil. Správný výklad uvedeného verše je tedy ten, že měsíc co měsíc, budou každou **SOBOTU** přicházet veškeré stvořené bytosti, aby se před Pánem Bohem, naším Stvořitelem, poklonily (klaněly).

Návaznost týdnů na měsíce si ustanovili pouze a jen lidé, takže Bohem daná **SOBOTA**, ustanovená na sedmý den týdne, se tímto nemůže řídit. Kdyby návaznost týdnů na měsíc ustanovil Bůh, zařídil by to tak, aby to vycházelo matematicky přesně, že jeden měsíc bude trvat tak dlouho, aby měl vždy 4 týdny po sedmi dnech a nikdy by tento systém nebyl narušen.

Křesťané a bohoslužebná shromáždění v neděli

Křesťanská společenství, tedy lidé, kteří se schází a shromažďují, se nazývají církve, nebo také sbory. Nadále budeme v této kapitole pracovat s pojmenováním: „Církev."

V biblických symbolech, zejména pak v knize „Zjevení Janovo," je církev znázorňována ženou. Žena pak dále může být buď čistá a nečistá, jinak také označována za věrnou a opačně za smilnici (nevěrnou). Taktéž se můžeme setkat s rozdělením na nevěstu a nevěstku. Ta církev, která se drží nepravého evangelia, svým učením odporuje Božímu **SLOVU**, je v Božích očích, přeneseno do symbolu, jako žena nečistá, smilnice a nevěstka. Je to tedy církev falešná.
Naopak pravá církev, která se drží pravého evangelia, a tak je v souladu s Božím **SLOVEM**, je v Jeho očích,

přeneseno do symbolu, jako žena čistá, věrná a nevěsta. Pravá církev se tak drží pravých Božích přikázání, falešná církev se pak Božích přikázání buď nedrží vůbec, nebo ta pravá Boží přikázání nahradila vlastními. A tak tu máme zásadní rozdíl mezi Desaterem pravým, daným Bohem a změněným papežským (římskokatolickým).

Pravá církev, protože se drží Božích přikázání, tak koná svá bohoslužebná shromáždění v **SOBOTU**. Ostatní církve však dodržují neděli.
Samozřejmě že ti, kteří dodržují neděli, se tak drží slova člověka, namísto **SLOVA** Boha: jak bylo uvedeno na jedné z předchozích stran v „*Catholic Record of London, Ontario, září 1923*“ a v „*Odpovědi kancléře C.F. Thomase na dopis z 28. října*,“ kde se římskokatolická církev přiznává k přesunu posvátnosti ze **SOBOTY** na neděli a považuje to za znamení své autority. Jsou však jiné církve, které se s učením římskokatolické církve neztotožňují, ale také svá bohoslužebná shromáždění konají v neděli.

Odůvodňují to tím, že si v neděli připomínají památku vzkříšení J. Krista, protože právě v tento nedělní den byl vzkříšen. Nebudeme se tu teď pouštět do pátrání po dni vzkříšení, a jen si uvedeme, že jsou dva pohledy, kdy jeden nedělní vzkříšení podporuje a druhý se ho snaží zase vyvrátit. My se zaměříme na Boží **SLOVO** a jeho vztah ke dni, kdy ke vzkříšení J. Krista došlo. Boží **ZÁKON** a čtvrté přikázání o **SOBOTĚ** byly dány jasně

a viditelně. Stejně tak bychom potřebovali v Bibli objevit místo, které hovoří o změnách v Božím **ZÁKONĚ**, závislých na dni vzkříšení J. Krista. A protože nikde v Bibli nenajdeme, že na základě dne, kdy byl J. Kristus vzkříšen, se mění Bohem dané ustanovení o dni odpočinku, je tak odůvodnění přesunu na neděli zcela nemyslitelné a především nesprávné. Dále pak, kdyby Bůh mohl souhlasit s touto změnou, pak by Jeho **SLOVO** nemohlo obsahovat tvrzení, že **SOBOTU** Bůh učinil jako věčnou smlouvu pro všechny generace a věčné znamení (*Exodus 31:13-17*).

Stejně tak by nemohlo být v Jeho **SLOVĚ** uvedeno, že dokud nepomine nebe i země, nepomine jediné písmenko ani jediná čárka ze **ZÁKONA**, než se všechny věci stanou (*Matouš 5:18*). Naopak v Bibli najdeme, že **SOBOTA** bude zachovávána (svěcena) i v nové zemi.

Jak se tedy církve mohou odvolávat na nedělní vzkříšení ve vztahu ke změně ze **SOBOTY** na neděli, když o tom Boží **SLOVO** nehovoří? Tvrzení, že máme zachovávat neděli namísto **SOBOTY**, protože v neděli byl J. Kristus vzkříšen, je naprosto nebiblické. Je pouze a jen lidské.

Římskokatolická církev alespoň na rovinu přizná, že se považuje být nad Biblí, a tak si tedy podle toho určuje právo dělat změny. Změnu učinila, a proto se tím řídí. Bible sice varuje před vyvyšováním se nad Boha a Jeho **SLOVO** a také upozorňuje, že se jednou v dějinách objeví mocnost (instituce), která bude pomýšlet na to, že

změní časy a zákony (*Daniel 7:25*), ale tato církev své vyvýšení nad Bibli na rovinu sdělí a přizná. Naproti tomu ostatní církve, které také zachovávají neděli, ale s učením římskokatolické církve se v mnohém neztotožňují, se snaží v Bibli hledat místa a překrucovat je, aby se dala použít pro jejich tvrzení o správnosti nedělních bohoslužebných shromáždění. Bible nám pro symbolickou ženu, tedy církev, ukazuje ještě jednu roli. A to je role matky. Přesně ji popisuje jako „matku nevěstek." (*Zjevení Janovo 17:5*)

Přeloženo z této biblické symbolické řeči to pak znamená, že mezi falešnými církvemi (nevěstkami) je tu jedna jejich matka, a tak jestliže je matkou, bude největší a nejdéle působící. Protože je to matka nevěstek, tedy jinak řečeno také smilnic a nečistých žen – církví, bude jednak i tato matka samotná největší nevěstkou a tyto, řekněme dcery matky, pak po ní ponesou dědičně hlavní znak. Tím znakem musí tak být něco, co mají společného i přesto, že všechny ty dcery (církve) tvrdí, že se s učením své matky (římskokatolické církve), neztotožňují. Společným znakem římskokatolické církve (matky) a ostatních církví, které nejsou v souladu s Božím **ZÁKONEM** (přikázáními), je rozhodně „neděle."
A tak všechny ty ostatní církve zachovávající neděli, i když tvrdí, že se neztotožňují s učením římskokatolické církve, jsou jako dcery, které od matky utekly, protože s ní nesouhlasí, ale stále u sebe nosí její obrázek. Mají stále při sobě obrázek své matky, i když jsou odloučeny.

Protest – důvody a současný stav

Protestantské církve by si měly uvědomit, z jakého důvodu začal protest! Aby si to uvědomovat nemusely, začalo se označení "protestantský" vykládat jinak, než že se jedná o protestování proti něčemu. Například se používá výklad: "Pro Testament," kdy se to vysvětluje tak, že jejich učení se zakládá na Bibli.

Avšak pravý a skutečný význam spočíval a stále spočívá v protestu, a to protestu proti pohnutkám a jednání římskokatolické církve. Zejména jde o protest proti principu, kdy se římskokatolická církev, přesněji její představitelé, vyvýšili nad Boha a začali Jeho ustanovení nahrazovat vlastními. Slovo lidské tím bylo člověkem vyvýšeno nad **SLOVO** Boží. Především se tu jedná o přenesení posvátnosti dne ze **SOBOTY** na neděli, ke kterému se veřejně římskokatolická církev doznává. Pokud se tedy nějaká církev řadí mezi protestantské, ale je v souladu se změnami, které byly učiněny na základě vyvýšení se člověka nad Boha s následkem přenesení posvátnosti ze **SOBOTY** na neděli, potom se o žádný protest nejedná a nemá to s ním ani nic společného. Pak tu nejde o protest, ale o soulad, neboli ztotožnění.

Je tak vhodné se zamyslet, jestli budeme poslouchat člověka, nebo Boha a na základě toho pak světit den určený člověkem, nebo den určený Bohem.

Je třeba si uvědomit, že za vznikem falešného evangelia stojí v pozadí inteligentní bytost a proto je natolik těsná (tenká) hranice mezi evangeliem pravým a falešným. Stačí si šikovně vybrat jen určité části z Bible a jiné související a velmi podstatné opomenout, nezahrnout a už jsme odvedeni úplně opačným směrem a přitom se to stále jeví tak, že nás k tomu vede sama Bible.

Mnozí křesťané se tak pevně drží falešného evangelia a když je jim představeno to pravé, považují použitá tvrzení z něj za bludy. Tyto postoje byly v Božím **SLOVĚ** předpovězeny.

> **Neboť přijde doba, kdy lidé nebudou přijímat zdravé učení, ale podle vlastních žádostí si budou shromažďovat učitele, aby jim říkali, co je jim příjemné; odvrátí sluch od pravdy a obrátí se k výmyslům.**
>
> [2. Timoteovi 4: 3, 4]

Mnozí dnes dělají stejnou chybu, jakou udělali první lidé (v ráji), totiž přenos důvěry a poslušnosti od Boha, někam jinam. Tehdy to bylo přímo k hadovi, dnes je to k člověku a instituci, které tento had (drak) ovládá.

Závěr

Svěcení svátečního sobotního dne, dne odpočinku je zakotveno v Božím **ZÁKONĚ**. Je součástí **DESATERA BOŽÍCH PŘIKÁZÁNÍ**, pravého **DESATERA** a je to čtvrté přikázání.

Neboť kdokoli by celý Zákon dodržoval, ale jediné přikázání přestoupil, bude vinen ve všech.

[Jakubův 2:10]

Každý, kdo činí hřích, činí proti zákonu; neboť hřích je přestoupení zákona.

[1 Janův 3:4]

Neboť jestliže dobrovolně hřešíme po přijmutí poznané pravdy, nezůstává už více oběti za hříchy, ale nějaké hrozné očekávání soudu a žár ohně, který bude stravovat odpůrce.
Kdo by pohrdl Mojžíšovým zákonem, umírá bez slitování na základě svědectví dvou nebo tří svědků.
Uvažte, o kolik horšího trestu bude hoden ten, kdo by pošlapával Syna Božího, a znevážil krev smlouvy, kterou byl posvěcen, a Ducha milosti zneuctil?

[Židům 10:26-29]

Kdyby dnes náš drahý Spasitel, Pán J. Kristus, promluvil ke světu, co by asi řekl?

Jak troufale překrucujete má slova, která přitom hovoří tak jasně!
Řekl jsem snad, že dokud nepomine můj život, tak nepomine jediné písmenko, ani jedná čárka ze ZÁKONA?
Naprosto NE!
Řečeno bylo, že dokud nepomine nebe a země, nikoli můj život. Ale vy přitom máte odvahu učit, že ZÁKON a DESATERO byly se mnou přibity na kříž.
Jak je to v ZÁKONĚ, jak to tam čtete?
Ne život můj, dokud nepomine, ale nebe a země! (*Matouš 5:18***)**
Pominulo snad už nebe a země?
Nepominulo.
ZÁKON i DESATERO tedy musí stále platit.
Amen.

Pravé DESATERO přikázání dané Bohem – Otcem Stvořitelem

1.

Já jsem Stvořitel יְהֹוָה - tvůj Bůh, který jsem tě vyvedl z egyptské země, z domu otroctví. Nebudeš mít jiné bohy kromě mne.

2.

Neuděláš si rytiny ani jakékoliv zpodobnění toho, co je nahoře na nebi, ani toho, co je dole na zemi, ani toho, co je ve vodě pod zemí. Nebudeš se jim klanět, ani je uctívat, neboť já jsem Stvořitel יְהֹוָה - tvůj Bůh, silný, horlivý, doléhající na nepravost otců na synech do třetího i čtvrtého pokolení těch, kteří mě nenávidí. A konám milosrdenství pro tisíce těch, kteří mne milují a zachovávají má přikázání.

3.

Nebudeš brát jméno Stvořitele יְהֹוָה - svého Boha, nadarmo; neboť Stvořitel יְהֹוָה nenechá bez trestu toho, kdo by bral Jeho jméno nadarmo.

4.

Pamatuj na **SOBOTNÍ** den, abys jej světil. Šest dní budeš pracovat, a dělat veškeré své dílo; Ale sedmý den je odpočinutí Stvořitele יְהֹוָה - tvého Boha.

Nebudeš dělat žádné dílo, ty i tvůj syn i tvá dcera, tvůj služebník i tvá služebná, tvůj dobytek i příchozí, který je v tvých branách. Neboť v šesti dnech učinil Stvořitel יְהֹוָה nebe a zemi, moře a vše, co je v nich, a odpočinul sedmého dne; proto požehnal Stvořitel יְהֹוָה **SOBOTNÍ** den, a posvětil ho.

5.

Cti svého otce i svou matku, ať se prodlouží tvé dny na zemi, kterou ti dává Stvořitel יְהֹוָה - tvůj Bůh.

6.

Nebudeš vraždit!

7.

Nebudeš smilnit!

8.

Nebudeš krást!

9.

Nebudeš mluvit proti svému bližnímu lživé svědectví!

10.

Nebudeš toužit po domě svého bližního, ani nebudeš toužit po ženě svého bližního, ani po jeho služebníkovi, ani po jeho služebné, ani po jeho býku, ani po jeho oslu, ani po čemkoli, co patří tvému bližnímu.

Desatero je zapsáno v BIBLI na místě:
2. Mojžíšova (Exodus) 20: 2-17

Na další straně máte pro porovnání Desatero změněné člověkem - Desatero papežské, začleněné především do Římskokatolické církve.

Druhé přikázání bylo pro Římskokatolickou církev až tak nevyhovující, že nebyla možná ani nijaká velká úprava a změna, která by umožňovala mít všude sochy a obrazy. Proto jej vyřadili a zrušili úplně, z **DESATERA** zmizelo a umožnilo tak kostely, katedrály, chrámy a kaple naplnit sochami, malbami, obrazy, kříži atd., které však Bůh zakazuje.

Přikázání o **SOBOTNÍM** dni bylo změněno tak, že je zmínka pouze o vzpomenutí na svěcení svátečního dne, ale protože tam už není, že tím dnem je Bohem daná **SOBOTA**, je možné si **SOBOTU** nahradit za neděli. Tímto bylo z **DESATERA** odstraněno znamení Boha Stvořitele.

DESATERO přikázání dané člověkem

(Papežské desatero)

1. V jednoho Boha věřiti budeš.
2. Nevezmeš jména Božího nadarmo.
3. Pomni, abys den sváteční světil.
4. Cti otce svého i matku svou, abys dlouho živ byl a dobře ti bylo na zemi.
5. Nezabiješ.
6. Nesesmilníš.
7. Nepokradeš.
8. Nepromluvíš křivého svědectví proti bližnímu svému.
9. Nepožádáš manželky bližního svého.
10. Aniž požádáš statku jeho

Pokud Vás tato kniha oslovila, pomohla objasnit pravdu, pro kterou je určena; také pokud máte zájem o další materiály, nebo hledáte takto věřící skupinu lidí (pro vzdálené spojenectví, nebo osobní společenství), je tu pro Vás zanechán kontakt:

email: sobota7den@email.cz

web: www.pritomna-pravda.cz

Kontakty prosím využijte pouze pro výše uvedené důvody. Nejsou zde uváděny pro ty, u kterých nastane chtění se ozvat proto, aby vyjádřili nesouhlas, pokusili se zahájit dohady, nebo pro jakýkoli způsob útoku a napadání. Kéž je toto respektováno.